

Saturs	I	<i>Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta</i>	
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 647/2005 (2005. gada 13. aprīlis), ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, un Padomes Regulu (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka izpildes kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71	1
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 648/2005 (2005. gada 13. aprīlis), ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi	13
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 649/2005/EK (2005. gada 13. aprīlis), ar kuru groza Lēmumu Nr. 1419/1999/EK, ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam "Eiropas Kultūras galvaspilsēta" no 2005. līdz 2019. gadam	20
		Labojumi	
	★	Labojums Padomes Regulā (EK) Nr. 1590/2004 (2004. gada 26. aprīlis), ar ko izveido Kopienas programmu ģenētisko resursu saglabāšanai, raksturošanai, apkopošanai un izmantošanai lauksaimniecības jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1467/94 (OV L 304, 30.9.2004.)	22

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 647/2005

(2005. gada 13. aprīlis),

ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, un Padomes Regulu (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka izpildes kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 42. un 308. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Regulās (EEK) Nr. 1408/71 ⁽³⁾ un (EEK) Nr. 574/72 ⁽⁴⁾ būtu jāizdara noteikti grozījumi, lai ņemtu vērā jaunāko Eiropas Kopienas Tiesas praksi, sekmētu minēto regulu piemērošanu un atspoguļotu izmaiņas dalībvalstu tiesību aktos sociālā nodrošinājuma jomā.

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 118. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 11. marta Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2004. gada 15. novembra Kopējā nostāja (OV C 38 E, 15.2.2005., 21. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2005. gada 8. marta Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regula atjaunināta ar Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV L 28, 30.1.1997., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 631/2004 (OV L 100, 6.4.2004., 1. lpp.) un kura tiek atcelta no dienas, kad stājas spēkā īstenošanas regula saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 74, 27.3.1972., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 631/2004.

(2) Lai ņemtu vērā jaunāko Tiesas praksi, būtu jāizstrādā spriedumu secinājumi, jo īpaši lietām *Johann Franz Duchon v. Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten* ⁽⁵⁾ un *Office national de l'emploi v. Calogero Spataro* ⁽⁶⁾.

(3) Spriedumos lietās *Friedrich Jauch v. Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter* un *Ghislain Leclere, Alina Deaconescu v. Caisse nationale des prestations familiales* ⁽⁷⁾ par speciālo no iemaksām neatkarīgo naudas pabalstu klasifikāciju ir pieprasīts, lai tiesiskās drošības nolūkos divus kumulatīvos kritērijus, kurus ņem vērā, norāda tā, lai šādas pabalstus varētu minēt Regulas (EEK) Nr. 1408/71 IIa pielikumā. Tādēļ ir pamats pielikuma pārskatīšanai, ņemot vērā grozījumus dalībvalstu tiesību aktos, kuri skar šāda veida pabalstus, uz kuriem attiecas īpaša koordinācija sakarā ar to neviendabīgo būtību. Turklāt ir svarīgi noteikt pārejas noteikumus saistībā ar pabalstu, uz kuru attiecas spriedums *Jauch* lietā, lai aizsargātu pabalsta saņēmēju tiesības.

(4) Pamatojoties uz Tiesas praksi, kas attiecas uz saistību starp Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un divpusējo sociālā nodrošinājuma nolīgumu noteikumiem, ir nepieciešams pārskatīt minētās regulas III pielikumu. Regulas III pielikuma A daļā iekļaut ierakstus var vienīgi divos gadījumos: ja tie attiecas uz labvēlīgākā režīma piemērošanu migrējošiem darba ņēmējiem ⁽⁸⁾ vai ja tie attiecas uz īpašām un izņēmuma situācijām, kas parasti saistītas ar vēsturiskiem apstākļiem. Turklāt nav lietderīgi iekļaut ierakstus pielikuma B daļā, izņemot gadījumus, ja

⁽⁵⁾ 2002. gada 18. aprīļa spriedums Lietā C-290/00 [ECR] 2002 I-3567.

⁽⁶⁾ 1996. gada 13. jūnija spriedums Lietā C-170/95 [ECR] 1996 I-2921.

⁽⁷⁾ 2001. gada 8. marta spriedums Lietā C-215/99 [ECR] 2001 I-1901 un 2001. gada 31. maija spriedums Lietā C-43/99 [ECR] 2001 I-4265.

⁽⁸⁾ Labvēlīgākā noteikuma piemērošanas principu Tiesa atgādināja tās 1991. gada 7. februāra spriedumā Lietā C-227/89 [ECR] 1991 I-323, 1995. gada 9. novembra spriedumā Lietā C-475/93 [ECR] 1995 I-3813; 2000. gada 9. novembra spriedumā Lietā C-75/99 [ECR] 2000 I-9399 un 2002. gada 5. februāra spriedumā Lietā C-277/99 [ECR] 2002 I-1261.

objektīva un izņēmuma rakstura situācija pamato atkāpi no minētās regulas 3. panta 1. punkta un no Līguma 12., 39. un 42. panta (¹).

- (5) Lai veicinātu Regulas (EEK) Nr. 1408/71 piemērošanu, ir jābūt noteiktām normām, kas attiecas, no vienas puses, uz civildienesta ierēdņiem un personām, kuras uzskata par tādiem, un, no otras puses, uz uzņēmumu, kas nodrošina starptautiskus pasažieru vai kravu komercpārvadājumus pa dzelzceļu, autoceļiem, gaisu vai iekšējiem ūdensceļiem, darbiniekiem, kuri pieder pie ceļojumu vai lidojumu personāla, kā arī tajos ir jāparedz metodes, ar kuru palīdzību nosaka vidējo apmēru, ko ņemt vērā minētās regulas 23. panta vajadzībām.
- (6) Regulas (EEK) Nr. 1408/71 Ila pielikuma pārskatīšanas gaitā svītros dažus tajā esošos ierakstus un, ņemot vērā grozījumus dažu dalībvalstu tiesību aktos, iekļaus noteiktus jaunus ierakstus. Pēdējā gadījumā attiecīgajām dalībvalstīm ir jāapsver, vai ir vajadzīgi pārejas pasākumi vai divpusēji risinājumi, lai ņemtu vērā to personu situāciju, kuru iegūtās tiesības var tikt aizskartas sakarā ar šīm izmaiņām,

i) papildu, aizvietoējuma vai palīg aizsardzību, kas ir pret riskiem, uz kuriem attiecas 1. punktā minētās sociālā nodrošinājuma jomas, un kas attiecīgajām personām garantē minimālos iztikas līdzekļus, ņemot vērā ekonomisko un sociālo situāciju attiecīgajā dalībvalstī;

vai

ii) vienīgi īpašu aizsardzību invalīdiem, kas cieši saistīta ar šo personu sociālo vidi attiecīgajā dalībvalstī,

un

b) gadījumos, kad finansējums tiek gūts vienīgi no obligātajiem nodokļiem, kuri paredzēti vispārējo valsts izdevumu segšanai, un kad pabalstu piešķiršanas un aprēķināšanas nosacījumi nav atkarīgi no nekādām iemaksām par pabalsta saņēmēju. Tomēr pabalstus, kas piešķirti, lai papildinātu uz iemaksām balstītus pabalstus, neuzskata par pabalstiem, kas balstīti uz iemaksām, tikai šā iemesla dēļ;

un

c) ir uzskaitīti Ila pielikumā.”

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EEK) Nr. 1408/71 groza šādi:

1. Regulas 3. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktā svītro vārdus “kas dzīvo kādā dalībvalstī”;
- b) panta 3. punktā svītro vārdus “un tās konvencijas, kas noslēgtas saskaņā ar 8. panta 1. punktu”.

2. Regulas 4. panta 2.a punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2.a Šo pantu piemēro speciālajiem no iemaksām neatkarīgiem naudas pabalstiem, kas paredzēti tiesību aktos, kuri sakarā ar to personu loku, mērķiem un/vai tiesību iegūšanas nosacījumiem atbilst gan sociālā nodrošinājuma tiesību aktu, kas minēti 1. punktā, gan sociālās palīdzības tiesību aktu pazīmēm.

“Speciālie no iemaksām neatkarīgie naudas pabalsti” ir tādi pabalsti, kas:

a) ir paredzēti, lai nodrošinātu vai nu:

(¹) 1996. gada 30. aprīļa spriedums Lietā C-214/94 [ECR] 1996 I-2253; 1996. gada 30. aprīļa spriedums Lietā C-308/96 [ECR] 1996 I-2097; 2002. gada 15. janvāra spriedums Lietā C-55/2000 [ECR] 2002 I-413.

3. Regulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

c) “dažus noteikumus sociālā nodrošinājuma konvencijās, ko dalībvalstis noslēgušas pirms šīs regulas piemērošanas dienas, ar nosacījumu, ka šie noteikumi ir labvēlīgāki pabalstu saņēmējiem vai ka tie izriet no īpašiem vēsturiskiem apstākļiem un to darbības laiks ir ierobežots, ja šie noteikumi ir uzskaitīti III pielikumā.”

4. Regulas 9.a pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9.a pants

Kvalifikācijas perioda pagarināšana

Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos tiesību uz pabalstiem atzīšana ir atkarīga no minimālā apdrošināšanas perioda uzkrāšanas noteiktā laikposmā pirms apdrošināšanas gadījuma (kvalifikācijas periods) un ja tie nosaka, ka periodi, kuru laikā izmaksāja pabalstus atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai periodi, kas tika veltīti bērnu audzināšanai attiecīgajā dalībvalstī, pagarina šo kvalifikācijas periodu, tad šo kvalifikācijas periodu pagarina arī periodi, kuru laikā izmaksāja invaliditātes vai vecuma pensijas vai pabalstus slimības, bezdarba, nelaimes gadījuma darbā vai arodslimības gadījumā saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, kā arī periodi, kas veltīti bērnu audzināšanai citā dalībvalstī.”

5. Regulas 10.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Regulas 10. panta un III sadaļas noteikumus nepiemēro speciālajiem no iemaksām neatkarīgiem pabalstiem, kas minēti 4. panta 2.a punktā. Personas, kam piemēro šo regulu, saņem šos pabalstus vienīgi tajā dalībvalstī, kurā tās dzīvo, un saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl šie pabalsti ir minēti IIa pielikumā. Pabalstus izmaksā dzīvesvietas institūcija uz sava rēķina.”

6. Regulas 23. pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Šā panta 1. un 2. punkta noteikumus piemēro arī tad, ja tiesību akti, ko piemēro kompetenta institūcija, nosaka īpašu kvalifikācijas periodu un šis periods attiecīgi pilnībā vai daļēji sakrīt ar periodiem, ko uzkrājusi attiecīgā persona saskaņā ar vienas vai vairāku citu dalībvalstu tiesību aktiem.”

7. Regulas 35. panta 2. punktu svīturo.

8. Regulas 69. panta 4. punktu svīturo.

9. Iekļauj šādus pantus:

“95.f pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz II pielikuma I daļas iedaļām “D. VĀCIJA” un “R. AUSTRIJA”

1. Šīs regulas II pielikuma I daļas iedaļas “D. VĀCIJA” un “R. AUSTRIJA” saskaņā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, un Padomes Regulu (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka izpildes kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 (*), nepiešķir nekādas tiesības attiecībā uz laikposmu līdz 2005. gada 1. janvārim.

2. Nosakot atbilstīgi šai regulai iegūtās tiesības, ņem vērā jebkuru apdrošināšanas periodu un, attiecīgi, jebkuru nodarbinātības, pašnodarbinātības vai dzīvesvietas periodu saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem pirms 2005. gada 1. janvāra.

3. Ievērojot 1. punkta noteikumus, saskaņā ar šo regulu tiesības iegūst pat tad, ja tas ir saistīts ar gadījumu, kurš noticis pirms 2005. gada 1. janvāra.

4. Jebkuru pabalstu, kas nav piešķirts vai kas ir apturēts attiecīgās personas pilsonības vai dzīvesvietas dēļ, pēc minētās personas pieprasījuma piešķir vai tā izmaksu turpina pēc 2005. gada 1. janvāra, ar nosacījumu, ka tiesības, uz kuru pamata iepriekš piešķīra pabalstu, netika kompensētas ar vienreizēju maksājumu.

5. Tādu personu tiesības, kam pensiju vai ikgadējo pabalstu piešķīra pirms 2005. gada 1. janvāra, pēc attiecīgo personu pieteikuma var pārskatīt, ņemot vērā šo regulu. Tas attiecas arī uz pārējiem pabalstiem atbilstīgi 78. pantam.

6. Ja 4. vai 5. punktā minēto pieteikumu iesniedz divu gadu laikā pēc 2005. gada 1. janvāra, tiesības, kas ir iegūtas saskaņā ar šo regulu, ir spēkā no minētās dienas, un pret attiecīgajām personām nevar izmantot dalībvalstu tiesību aktus par tiesību atņemšanu vai ierobežošanu.

7. Ja kāds šā panta 4. vai 5. punktā minētais pieteikums ir iesniegts pēc tam, kad beidzies divu gadu termiņš pēc 2005. gada 1. janvāra, tiesības, kas nav tikušas zaudētas vai ierobežotas, ir spēkā no pieteikuma iesniegšanas dienas, izņemot gadījumus, kad ir piemērojami personai labvēlīgāki dalībvalsts tiesību akti.

95.g pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz II pielikuma ieraksta svītrosānu par Austrijas kopšanas pabalstiem (*Pflegegeld*).

Gadījumā, ja saskaņā ar Austrijas federālo likumu (*Bundespflegegeldgesetz*) pieteikumi uz kopšanas pabalstu ir iesniegti ne vēlāk kā 2001. gada 8. martā uz šīs regulas 10.a panta 3. punkta pamata, šo noteikumu turpina piemērot, ja vien kopšanas pabalsta saņēmējs turpina dzīvot Austrijā pēc 2001. gada 8. marta.

(*) OV L 117, 4.5.2005., 1. lpp.”

10. Regulas II, Ila, III, IV un VI pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu.

2. pants

Regulu (EEK) Nr. 574/72 groza šādi:

1. Regulas 4. panta 11. punktu svīturo.

2. Iekļauj šādu pantu:

“10.c pants

Formalitātes, kas paredzētas gadījumiem, ja civildienesta ierēdņiem un personām, kuras par tādēm uzskata, piemēro regulas 13. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

Piemērojot 13. panta 2. punkta d) apakšpunktu, institūcija, ko izraudzījusies kompetentā iestāde dalībvalstī, kuras tiesību aktus piemēro, izdod sertifikātu, kas apliecina, ka uz civildienesta ierēdņiem vai personu, kuru par tādu uzskata, attiecas šis valsts tiesību akti.”

3. Regulas 12.a pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Noteikumi, ko piemēro attiecībā uz regulas 14. panta 2. un 3. punktā, 14.a panta 2. līdz 4. punktā un 14.c pantā minētajām personām, kuras parasti ir nodarbinātas vai pašnodarbinātas divās vai vairākās dalībvalstīs”;

b) ievada teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

“Piemērojot regulas 14. panta 2. un 3. punktu, 14.a panta 2. līdz 4. punktu un 14.c punktu, piemēro šādus noteikumus:”;

c) pantu papildina ar šādu punktu:

“1.a Ja saskaņā ar regulas 14. panta 2. punkta a) apakšpunktu uz personu, kura pieder pie ceļojumu vai lidojumu personāla starptautisku pārvadājumu uzņēmumā, attiecas tādas dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas darba devēja uzņēmuma, filiāles vai pastāvīgas struktūras juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta vai kurā minētā persona dzīvo un galvenokārt strādā, institūcija, ko izraudzījusies kompetentā iestāde šajā dalībvalstī, izdod attiecīgajai personai apliecību, kas apliecina, ka uz viņu attiecas šis valsts tiesību akti.”.

4. Regulas 32.a pantu svītro.

5. Pielikumus groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs regulas 1. panta 9. punktu, ciktāl tas attiecas uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 95.f pantu, šīs regulas I pielikuma 1. punkta a) un b) apakšpunktu un II pielikuma 2. un 4. punktu piemēro no 2005. gada 1. janvāra.

Regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2005. gada 13. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. P. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
N. SCHMIT

I PIELIKUMS

Regulas (EEK) Nr. 1408/71 pielikumus groza šādi:

1. Regulas II pielikumu groza šādi:

- a) pielikuma I daļas iedaļā "D. VĀCIJA" tekstu aizstāj ar vārdiem "Neattiecas";
- b) pielikuma I daļas iedaļā "R. AUSTRIJA" tekstu aizstāj ar vārdiem: "Neattiecas";
- c) pielikuma II daļu groza šādi:
 - i) iedaļā "G. SPĀNIJA" vārdu "Nav" aizstāj ar:

"Bērna piedzimšanas pabalsti (vienreizēji naudas pabalsti par trešā bērna un nākamo bērnu piedzimšanu un vienreizēji naudas pabalsti vairāku bērnu vienlaicīgas piedzimšanas gadījumā)";
 - ii) iedaļā "H. FRANCIJA" tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

"Bērna piedzimšanas vai adopcijas pabalsts (agras bērnības pabalsts)";
 - iii) iedaļā "W. SOMIJA" tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

"Maternitātes pabalstu kopa, maternitātes vienreizējie pabalsti un palīdzība, kas sniegta vienreizēja maksājuma veidā, kas paredzēta starptautiskās adopcijas izmaksu segšanai saskaņā ar Maternitātes pabalstu aktu";
- d) pielikuma III daļas iedaļā "D. VĀCIJA" b) punktu svīturo.

2. Regulas IIa pielikumu aizstāj ar šādu tekstu, kas ietver 2003. gada Pievienošanās aktā noteiktos ierakstus, kuri paliek negrozīti:

"IIa PIELIKUMS

Speciālie no iemaksām neatkarīgie naudas pabalsti

10.a pants

A. BEIĻĢIJA

- a) Ienākumu pabalsts (1987. gada 27. februāra Likums);
- b) nodrošināti ienākumi vecākiem cilvēkiem (2001. gada 22. marta Likums).

B. ČEHIJA

Sociālais pabalsts (Valsts sociālā nodrošinājuma akts Nr. 117/1995 Sb.).

C. DĀNIJA

Mājokļa izmaksas pensionāriem (Likums par individuālu mājokļu pabalstu, konsolidēts ar 1995. gada 29. marta Likumu Nr. 204).

D. VĀCIJA

Iztikas līdzekļi vecākiem cilvēkiem un personām, kurām ir pazeminātas darba spējas, atbilstīgi Sociālā kodeksa XII grāmatas 4. nodaļai.

E. IGAUNIJA

- a) Pieaugušo invaliditātes pabalsts (1999. gada 27. janvāra Akts par sociālajiem pabalstiem invalīdiem);
- b) bezdarbnieka valsts pabalsts (2000. gada 1. oktobra Akts par bezdarbnieku sociālo aizsardzību).

F. GRIEĶIJA

Īpašs pabalsts vecākiem cilvēkiem (Likums 1296/82).

G. SPĀNIJA

- a) Minimālo ienākumu garantija (1982. gada 7. aprīļa Likums Nr. 13/82);
- b) naudas pabalsts vecākiem cilvēkiem un invalīdiem, kuriem ir darba nespēja (1981. gada 24. jūlija Karaliskais dekrēts Nr. 2620/81);
- c) no iemaksām neatkarīgas invaliditātes un vecuma pensijas atbilstīgi 38. panta 1. punktam Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma konsolidētajā tekstā, kas apstiprināts ar 1994. gada 20. jūnija Karalisko likumdošanas dekrētu Nr. 1/1994;
- d) pabalsti pārvietošanās veicināšanai un transporta izmaksu kompensēšanai (1982. gada 7. aprīļa Likums Nr. 13/1982).

H. FRANCIJA

- a) Īpašā invaliditātes fonda un Vecuma solidaritātes fonda papildus pabalsti (1956. gada 30. jūnija Likums, kas ierakstīts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā);
- b) pieaugušo invaliditātes pabalsts (1975. gada 30. jūnija Likums, kas ierakstīts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā);
- c) īpašais pabalsts (1952. gada 10. jūlija Likums, kas ierakstīts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā).

I. ĪRIJA

- a) Bezdarbnieka pabalsts (1993. gada Akts par sociālo labklājību (konsolidēts), III daļa, 2. nodaļa);
- b) vecuma (no iemaksām neatkarīga) pensija (1993. gada Akts par sociālo labklājību (konsolidēts), III daļa, 4. nodaļa);
- c) atrautnes (no iemaksām neatkarīga) pensija un atrautņa (no iemaksām neatkarīga) pensija (1993. gada Akts par sociālo labklājību (konsolidēts), III daļa, 6. nodaļa, kas grozīta ar 1997. gada Akta par sociālo labklājību V daļu);
- d) invaliditātes pabalsts (1996. gada Akts par sociālo labklājību, IV daļa);
- e) pārvietošanās pabalsts (1970. gada Akts par veselību, 61. iedaļa);
- f) neredzīgo pensija (1993. gada Akts par sociālo labklājību (konsolidēts), III daļa, 5. nodaļa).

J. ITĀLIJA

- a) Sociālā pensija personām, kurām nav iztikas līdzekļu (1969. gada 30. aprīļa Likums Nr. 153);
- b) pensijas un pabalsti civiliem invalīdiem un cilvēkiem ar traucējumiem (1974. gada 30. marta Likums Nr. 118, 1980. gada 11. februāra Likums Nr. 18 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);
- c) pensijas un pabalsti nedzirdīgajiem un mēmajiem (1970. gada 26. maija Likums Nr. 381 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);
- d) pensijas un pabalsti civilajiem neredzīgiem (1970. gada 27. maija Likums Nr. 382 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);
- e) minimālo pensiju papildu pabalsts (1952. gada 4. aprīļa Likums Nr. 218, 1983. gada 11. novembra Likums Nr. 638 un 1990. gada 29. decembra Likums Nr. 407);
- f) invaliditātes pabalsta papildu piemaksas (1984. gada 12. jūnija Likums Nr. 222);
- g) sociālais pabalsts (1995. gada 8. augusta Likums Nr. 335);
- h) sociālās piemaksas (1. panta 1. un 12. punkts 1988. gada 29. decembra Likumā Nr. 544 un turpmāki grozījumi).

K. KIPRA

- a) Sociālā pensija (1995. gada Likums par sociālajām pensijām (Likums 25(I)/95) ar grozījumiem);
- b) pabalsts motorisko funkciju smagu traucējumu gadījumos (Ministru padomes 1992. gada 16. oktobra Lēmums Nr. 38 210, 1994. gada 1. augusta Lēmums Nr. 41 370, 1997. gada 11. jūnija Lēmums Nr. 46 183 un 2001. gada 16. maija Lēmums Nr. 53 675);
- c) speciālais pabalsts neredzīgajiem (1996. gada Likums par speciālajiem pabalstiem (*Law 77(I)/96*) ar grozījumiem).

L. LATVIJA

- a) Valsts sociālā nodrošinājuma pabalsts (1995. gada 26. oktobra likums "Par sociālo palīdzību");
- b) pabalsts transporta izdevumu kompensēšanai invalīdiem, kuriem ir apgrūtināta pārvietošanās (1995. gada 26. oktobra likums "Par sociālo palīdzību").

M. LIETUVA

- a) Sociālā pensija (1994. gada Likums par sociālajām pensijām);
- b) speciālais transporta izdevumu segšanas pabalsts invalīdiem ar pārvietošanās traucējumiem (7. pants 2000. gada Likumā par transporta kompensācijām).

N. LUKSEMBURGA

Ienākumi personām ar nopietniem traucējumiem (2003. gada 12. septembra Likuma 1. panta 2. punkts), izņemot personas, kuras ir atzītas par invalīdiem, bet kuras strādā parastos darba tirgus apstākļos vai īpašos apstākļos.

O. UNGĀRIJA

- a) Ikgadējais invaliditātes pabalsts (Ministru padomes Dekrēts Nr. 83/1987 (XII 27) par ikgadējo invaliditātes pabalstu);
- b) no iemaksām neatkarīgais vecuma pabalsts (1993. gada III Akts par sociālo pārvaldību un sociālajiem pabalstiem);
- c) transporta pabalsts (Valdības Dekrēts Nr. 164/1995 (XII 27) par transporta pabalstiem personām ar smagu fizisko invaliditāti).

P. MALTA

- a) Papildu pabalsts (1987. gada Sociālā nodrošinājuma likuma (*Cap. 318*) 73. pants);
- b) vecuma pensija (1987. gada Sociālā nodrošinājuma likums (*Cap. 318*)).

Q. NĪDERLANDE

- a) 1997. gada 24. aprīļa Akts par nespējas pabalstiem gados jauniem invalīdiem (*Wajong*);
- b) 1986. gada 6. novembra Akts par papildu pabalstiem (*TW*).

R. AUSTRIJA

Kompensāciju piemaksa (1955. gada 9. septembra Federālais akts par vispārējo sociālo apdrošināšanu — *ASVG*, 1978. gada 11. oktobra Federālais akts par sociālo apdrošināšanu personām, kas darbojas tirdzniecības un komercijas jomā, — *GSVG*, un 1978. gada 11. oktobra Federālais akts par sociālo apdrošināšanu zemniekiem — *BSVG*).

S. POLIJA

Sociālā pensija (1990. gada 29. novembra Akts par sociālo palīdzību).

T. PORTUGĀLE

- a) No iemaksām neatkarīgā valsts vecuma un invaliditātes pensija (1980. gada 13. oktobra Dekrēts Nr. 464/80);
- b) no iemaksām neatkarīgā atraitnības pensija (1981. gada 11. novembra Reglamentējošs dekrēts Nr. 52/81).

U. SLOVĒNIJA

- a) Valsts pensija (1999. gada 23. decembra Akts par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu);
- b) pabalsts maznodrošinātiem pensionāriem (1999. gada 23. decembra Akts par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu);
- c) uztura piemaksa (1999. gada 23. decembra Akts par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu).

V. SLOVĀKIJA

Pensiju kā vienīgo ienākumu avotu indeksācija (Akts Nr. 100/1988 *Zb.*).

W. SOMIJA

- a) Invaliditātes pabalsts (Akts par invaliditātes pabalstu, 124/88);
- b) bērna kopšanas pabalsts (Akts par bērna kopšanas pabalstu, 444/69);
- c) pabalsts mājokļa uzturēšanai pensionāriem (Akts par pabalstu mājokļa uzturēšanai pensionāriem, 591/78);
- d) darba tirgus pabalsts (Akts par darba tirgus pabalstu, 1290/2002);
- e) īpaša palīdzība imigrantiem (Akts par īpašu palīdzību imigrantiem, 1192/2002).

X. ZVIEDRIJA

- a) Piemaksas mājokļa uzturēšanai personām, kas saņem pensiju (Likums 2001: 761);
- b) finansiāls pabalsts vecākiem cilvēkiem (Likums 2001: 853);
- c) invaliditātes pabalsts un bērnu — invalīdu kopšanas pabalsts (Likums 1998: 703).

Y. APVIENOTĀ KARALISTE

- a) Valsts pensijas aizdevums (2002. gada Akts par valsts pensijas aizdevumu);
- b) uz ienākumiem balstīti pabalsti darba meklētājiem (1995. gada Akts par darba meklētājiem (1995. gada 28. jūnijs), I iedaļas 2. punkta d) apakšpunkta ii) daļa un 3. punkts, 1995. gada Rikojums par darba meklētājiem (Ziemeļīrija) (1995. gada 18. oktobris), 3. panta 2. punkta d) apakšpunkta ii) daļa un 5. pants);
- c) ienākumu pabalsts (1986. gada Sociālā nodrošinājuma akts (1986. gada 25. jūlijs), 20. līdz 22. iedaļa un 23. iedaļa, 1986. gada Rikojums par sociālo nodrošinājumu (Ziemeļīrija) (1986. gada 5. novembris), 21. līdz 24. pants);
- d) invaliditātes iztikas pabalsts (1991. gada Akts par invaliditātes iztikas pabalstu un invaliditātes darba pabalstu (1991. gada 27. jūnijs), 1. iedaļa, un 1991. gada Rikojums par invaliditātes iztikas pabalstu un invaliditātes darba pabalstu (Ziemeļīrija) (1991. gada 24. jūlijs), 3. pants);
- e) kopšanas pabalsts (1975. gada Sociālā nodrošinājuma akts (1975. gada 20. marts), 35. iedaļa, un 1975. gada Sociālā nodrošinājuma akts (Ziemeļīrija) (1975. gada 20. marts), 35. iedaļa);
- f) kopēja pabalsts (1975. gada Sociālā nodrošinājuma akts (1975. gada 20. marts), 37. iedaļa, un 1975. gada Sociālā nodrošinājuma akts (Ziemeļīrija) (1975. gada 20. marts), 37. iedaļa)."

3. III pielikumu groza šādi:

- a) pielikuma augšdaļā "Vispārīgas piezīmes" ieraksta šādu tekstu:

3. " Ņemot vērā šīs regulas 6. pantu, jāatzīmē, ka tādu divpusējo konvenciju noteikumi, uz kurām neattiecas šī regula un kas paliek spēkā dalībvalstu starpā, nav iekļauti šajā pielikumā, tostarp noteikumi, kas paredz to apdrošināšanas periodu summēšanu, kas veikti trešā valstī.;"

- b) pielikuma A daļā svītrot šādus punktus:

2. punktu, 3. punkta b) apakšpunktu, 5., 6., 7., 8., 9., 13., 16., 17., 19., 22., 23., 24., 48., 50., 51., 52., 53., 54., 58., 61., 62., 64., 69. punktu, 71. punkta a) un c) apakšpunktu, 73. punkta a) un b) apakšpunktu, 74., 75. punktu, 83. punkta a), b), c), d), e), f) un g) apakšpunktu, 85., 88., 89., 111., 112., 113., 114., 118., 121., 122., 124., 127., 128., 129., 130., 131., 132., 136., 139., 140., 145., 146., 147., 148., 149., 153., 156., 157., 159., 162., 163., 164., 165., 169., 172., 173., 175., 178., 179., 184., 188., 190., 193., 194., 195., 237., 238., 240., 243., 244., 245., 265., 270., 271., 272., 274., 277., 278., 279., 288., 289., 299. un 300. punktu;

- c) pielikuma A daļas 3. punkta a) apakšpunktā (Beļģija — Vācija) tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

"3. un 4. pants 1957. gada 7. decembra Nobeiguma protokolā tā paša datuma Vispārējai konvencijai, kā izklāstīts 1960. gada 10. novembra Papildprotokolā (ieskaitot tos apdrošināšanas periodus, kas ir uzkrāti dažos pierobežu reģionos pirms un pēc Otrā pasaules kara, kā arī tā laikā);"

- d) pielikuma A daļas 67. punkta (Dānija — Somija) tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

"10. pants 1992. gada 15. jūnija Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu, kas attiecas uz papildu ceļošanas izmaksu segšanu, kas radušās slimības dēļ, uzturoties citā Ziemeļvalstī, un tādējādi izraisot dārgāku atpakaļceļa maksu uz attiecīgo dzīvesvietas valsti.;"

- e) pielikuma A daļas 68. punkta (Dānija — Zviedrija) tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

"10. pants 1992. gada 15. jūnija Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu, kas attiecas uz papildu ceļošanas izmaksu segšanu, kas radušās slimības dēļ, uzturoties citā Ziemeļvalstī, un tādējādi izraisot dārgāku atpakaļceļa maksu uz attiecīgo dzīvesvietas valsti.;"

- f) pielikuma A daļas 71. punkta b) apakšpunktu (Vācija — Grieķija) aizstāj ar šādu tekstu:
- “1961. gada 31. maija Bezdarbnieku apdrošināšanas konvencijas 8. panta 1. punkts, 2. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts, 9. līdz 11. pants, kā arī I un IV nodaļas tiktāl, ciktāl tās attiecas uz šiem pantiem, līdz ar 1980. gada 14. jūnija protokola piezīmi (ieskaitot apdrošināšanas periodus bezdarba pabalstiem gadījumos, kad tiek mainīta dzīvesvieta no vienas valsts uz otru)”;
- g) pielikuma A daļas 72. punkta (Vācija — Spānija) tekstu aizstāj ar šādu tekstu:
- “45. panta 2. punkts 1973. gada 4. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (diplomātisko un konsulāro iestāžu pārstāvniecība).”;
- h) pielikuma A daļas 73. punkta (Vācija — Francija) c), d), e) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:
- a) “ 1950. gada 10. jūlija Papildu nolīgums Nr. 4 tā paša datuma Vispārējai konvencijai, kā izklāstīts 1955. gada 18. jūnija Papildu nolīgumā Nr. 2 (ieskaitot apdrošināšanas periodus, kas uzkrāti laikā no 1940. gada 1. jūlija līdz 1950. gada 30. jūnijam);
- b) minētā Papildu nolīguma Nr. 2 I sadaļa (ieskaitot apdrošināšanas periodus, kas uzkrāti līdz 1945. gada 8. maijam);
- c) 6., 7. un 8. punkts 1950. gada 10. jūlija Vispārējā protokolā pie tā paša datuma Vispārējās konvencijas (administratīvi pasākumi);
- d) II, III un IV sadaļa 1963. gada 20. decembra Nolīgumā (sociālais nodrošinājums Zāras apgabalā).”;
- i) pielikuma A daļas 79. punkta (Vācija — Luksemburga) tekstu aizstāj ar šādu tekstu:
- “1959. gada 11. jūlija Līguma 4., 5., 6. un 7. pants (ieskaitot apdrošināšanas periodus, kas uzkrāti laikā no 1940. gada septembra līdz 1946. gada jūnijam).”;
- j) pielikuma A daļas 83. punkta (Vācija — Austrija) h) un i) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:
- “1978. gada 19. jūlija Bezdarbnieku apdrošināšanas konvencijas 1. panta 5. punktu un 8. pantu, kā arī 10. punktu šīs konvencijas Nobeiguma protokolā (bezdarbnieka pabalsti, ko pierobežu darba ņēmējiem piešķir iepriekšējās darbavietas valsts) turpina piemērot personām, kas ir darbojušās kā pierobežu darba ņēmēji 2005. gada 1. janvārī vai pirms tam un kas ir kļuvušas par bezdarbniekiem pirms 2011. gada 1. janvāra.”;
- k) pielikuma A daļas 90. punkta (Vācija — Apvienotā Karaliste) a), b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:
- a) “ 1960. gada 20. aprīļa Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 7. panta 5. un 6. punkts (tiesību akti, kas attiecas uz civilpersonām, kas dienē militāros spēkos);
- b) 1960. gada 20. aprīļa Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 5. panta 5. punkts un 6. punkts (tiesību akti, kas attiecas uz civilpersonām, kas dienē militāros spēkos).”;
- l) pielikuma A daļas 142. punkta (Spānija — Portugāle) tekstu aizstāj ar šādu tekstu:
- “1969. gada 11. jūnija Vispārējās konvencijas 22. pants (bezdarbnieka pabalstu eksports).”;
- m) pielikuma A daļas 180. punkta (Īrija — Apvienotā Karaliste) tekstu aizstāj ar šādu tekstu:
- “8. pants 1971. gada 14. septembra Nolīgumā par sociālo nodrošinājumu (attiecībā uz konkrētu invaliditātes kredītu pārskaitīšanu un aprēķinu)”;
- n) pielikuma A daļā 267. punktu (Nīderlande — Portugāle) aizstāj ar šādu punktu:
- “1979. gada 19. jūlija Vispārējās konvencijas 31. pants (bezdarbnieka pabalstu eksports).”;
- o) pielikuma A daļas 298. punkta (Somija — Zviedrija) tekstu aizstāj ar šādu tekstu:
- “10. pants 1992. gada 15. jūnija Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu, kas attiecas uz papildu ceļošanas izmaksu segšanu, kas radušās slimības dēļ, uzturoties citā Ziemeļvalstī, un tādējādi izraisot dārgāku atpakaļceļa maksu uz attiecīgo dzīvesvietas valsti.”;
- p) pielikuma B daļā svītro šādus ierakstus:
- 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 79, 82, 83, 85, 88, 89, 90, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 142, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 180, 184, 187, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 267, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 290, 298, 299, 300.

4. Regulas IV pielikumā B daļu groza šādi:

a) iedaļas "D. VĀCIJA" tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

"Zemnieku vecuma apdrošināšana (*Alterssicherung der Landwirte*)";

b) iedaļas "J. ITĀLIJA" tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

"Pensijas apdrošināšanas shēmas (*Assicurazione pensioni per*):

- medicīnas prakses speciālistiem (*medici*),
- farmaceitiem (*farmacisti*),
- veterinārārstiem (*veterinari*),
- medmāsām, medicīnas palīgpersonālam, bērnu medmāsām (*infermieri, assistenti sanitari, vigilatrici infanzia*),
- psihologiem (*psicologi*),
- inženieriem un arhitektiem (*ingegneri ed architetti*),
- mērniekiem (*geometri*),
- advokātiem (*avvocati*),
- ekonomistiem (*dottori commercialisti*),
- grāmatvežiem un uzņēmējdarbības ekspertiem (*ragionieri e periti commerciali*),
- nodarbinātības konsultantiem (*consulenti del lavoro*),
- notāriem (*notai*),
- muitas aģentiem (*spedizionieri doganali*),
- biologiem (*biologi*),
- lauksaimniecības tehniķiem un zinātniekiem (*agrotecnici e periti agrari*),
- tirdzniecības pārstāvjiem (*agenti e rappresentanti di commercio*),
- žurnālistiem (*giornalisti*),
- rūpniecības tehniķiem (*periti industriali*),
- aktuāriem, ķīmiķiem, agronomiem, mežziņiem, ģeologiem (*attuari, chimici, dottori agronomi, dottori forestali, geologi*);

c) iedaļas "R. AUSTRIJA" tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

"Brīvo profesiju apvienību pensiju iestāžu pensiju shēmas (*Kammern der Freien Berufe*)."

5. Regulas IV pielikumu groza šādi:

a) iedaļā "C. DĀNIJA" svītro 6. punkta b) apakšpunktu;

b) iedaļā "C. DĀNIJA" iekļauj šādu tekstu:

11. " Uz pagaidu bezdarbnieku pabalstu, kuriem ir atļauts piedalīties "elastīga darba" shēmā (*ledighedsydelse*) (1997. gada 10. jūnija Likums Nr. 455), attiecas III sadaļas 6. nodaļa (Bezdarbnieku pabalsti). Attiecībā uz bezdarbniekiem, kas dodas uz citu dalībvalsti, piemēros šīs regulas 69. un 71. pantu, ja šajā dalībvalstī ir līdzīgas nodarbinātības shēmas tās pašas kategorijas personām.;"

c) iedaļā "D. VĀCIJA" svītro 3., 11. un 17. punktu un iekļauj šādu tekstu:

24. " Aprēķinot to teorētisko summu pensiju shēmās brīvām profesijām, kas minēta regulas 46. panta 2. punkta a) apakšpunktā, kompetentā institūcija, ievērojot katra gada veiktās apdrošināšanas iemaksas saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, balstās uz vidējo gada pensiju, uz kuru tiesības iegūtas periodā, kad veiktas dalības iemaksas kompetentā institūcijā.

25. Regulas 79.a pantu ar attiecīgajām izmaiņām piemēro *mutatis mutandis*, brīvo profesiju pensiju shēmās aprēķinot bāreņu pensijas un palielinājumus vai piemaksas par bērniem.;"

- d) iedaļā "H. FRANCIJA" 7. punkta tekstu aizstāj ar šādu tekstu:
"Neatkarīgi no šīs regulas 73. un 74. panta pabalsti mājokļa uzturēšanai un piemaksas par bērna kopšanu pēc vecāku izvēles (agras bērnības pabalsts) piešķir tikai ieinteresētajām personām un to ģimenes locekļiem, kas dzīvo Francijas teritorijā.";
- e) iedaļā "I. ĪRIJA" svīturo 11. punktu;
- f) iedaļā "R. AUSTRIJA" iekļauj šādus punktus:
8. "Aprēķinot teorētisko summu saskaņā ar šīs regulas 46. panta 2. punkta a) apakšpunktu par brīvo profesiju apvienības pensiju shēmas pabalstiem vai pabalstu daļām (*Kammern der Freien Berufe*), kas finansēti tikai ar fondētās shēmas metodi vai balstoties uz pensijas konta sistēmu, kompetentā institūcija attiecībā uz katru mēnesi izdarītajām apdrošināšanas iemaksām saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem ņem vērā līdzekļus proporcionāli tiem līdzekļiem, kas reāli uzkrājušies attiecīgajā pensijas konta shēmā, vai tiem, ko uzskata, ka uzkrājušies attiecīgajā pensijas konta shēmā, kā arī apdrošināšanas periodu mēnešu skaitu attiecīgajā pensijas shēmā.
 9. Regulas 79.a pantu ar attiecīgajām izmaiņām piemēro *mutatis mutandis*, brīvo profesiju pensiju shēmās (*Kammern der Freien Berufe*) aprēķinot bāreņu pensijas un palielinājumus vai piemaksas par bērniem.";
- g) tekstu iedaļā "Y. APVIENOTĀ KARALISTE" groza šādi:
- i) iedaļas 2. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktus aizstāj ar šādiem punktiem:
 - i) "laulātais vai bijušais laulātais, ja prasību ir izvirzījis/-usi:
 - precēta sieviete vai
 - persona, kuras laulība ir beigusies citādi, nevis laulātā nāves dēļ, vai
 - ii) bijušais laulātais, ja prasību ir izvirzījis/-usi:
 - atraitnis, kuram tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu; vai
 - atraitne, kurai tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvušas mātes pabalstu, par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu vai atraitnes pensiju vai kurai ir tiesības saņemt tikai ar vecumu saistītu atraitnes pensiju, kas aprēķināta saskaņā ar regulas 46. panta 2. punktu, un šajā nozīmē "ar vecumu saistīta atraitnes pensija" nozīmē atraitnes pensiju, kas izmaksājama pēc samazinātas likmes saskaņā ar 39. iedaļas 4. punktu 1992. gada Aktā par sociālā nodrošinājuma iemaksām un pabalstiem.";
 - ii) iedaļas 22. punktu svīturo.

II PIELIKUMS

Regulas (EEK) Nr. 574/72 pielikumus groza šādi:

1. Regulas 2. pielikuma iedaļā "X. ZVIEDRIJA" 2. punkta tekstu aizstāj ar šādu tekstu:
 2. "Bezdarbnieka pabalstiem: *Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen* (Zviedrijas Bezdarba apdrošināšanas valde)".
 2. Regulas 4. pielikuma iedaļā "D. VĀCIJA" iekļauj šādu punktu:
 9. "Pensiju shēmas profesionālām apvienībām:
Arbeitsgemeinschaft Berufsständischer Versorgungseinrichtungen (Arodpensiju iestāžu apvienība), *Köln*".
 3. Regulas 10. pielikuma iedaļā "C. DĀNIJA" 1. punkta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:
 1. "Īstenošanas regulas 10.c panta, 11. panta 1. punkta, 11.a panta 1. punkta, 12.a panta, 13. panta 2. un 3. punkta, 14. panta 1., 2. un 3. punkta piemērošanai: *Den Sociale Sikringsstyrelse* (Sociālā nodrošinājuma departaments), *København*".
 4. Regulas 10. pielikuma iedaļā "R. AUSTRIJA" 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:
 1. "Piemērojot regulas 14. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 14.a panta 1. punkta b) apakšpunktu un 17. pantu:
Bundesminister für soziale Sicherheit, Generationen und Konsumentenschutz (sociālā nodrošinājuma federālais ministrs, paaudžu un patērētāju aizsardzība), vienojoties ar attiecīgo valsts pārvaldes iestādi par īpašām shēmām civildienesta ierēdņiem un vienojoties ar attiecīgo pensiju institūciju par brīvo profesiju apvienību pensiju shēmām (*Kammern der Freien Berufe*)".
 5. Regulas 11. pielikumu svitro.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 648/2005**(2005. gada 13. aprīlis),****ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

atzītajiem komersantiem, kā arī jānodrošina šādu kritēriju un prasību saskaņota piemērošana. Kopējai riska pārvaldības sistēmai nebūtu jāliedz dalībvalstīm kontrolēt preces, veicot izlases veida pārbaudes.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 26., 95., 133. un 135. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

- (3) Dalībvalstij būtu jāpiešķir atzītā komersanta statuss jebkuram komersantam, kas atbilst kopējiem kritērijiem attiecībā uz komersantu kontroles sistēmām, maksātspēju un līdzšinējo atbilstību. Pārējām dalībvalstīm arī būtu jāatzīst citas dalībvalsts piešķirtais atzītā komersanta statuss, bet tas nedod tiesības pārējās dalībvalstīs automātiski izmantot muitas noteikumus paredzētus vienkāršojumus. Tomēr pārējām dalībvalstīm būtu jāļauj atzītajiem komersantiem izmantot vienkāršojumus, ja tie ievēro visas īpašās prasības, lai varētu izmantot konkrētos vienkāršojumus. Izskatot lūgumu izmantot vienkāršojumus, pārējām dalībvalstīm nav no jauna jāpārbauda komersanta kontroles sistēma, maksātspēja vai līdzšinējā atbilstība, ko jau izdarījusi dalībvalsts, kura komersantam piešķirusi atzītā komersanta statusu, bet jānodrošina, lai tie atbilstu visām citām īpašām prasībām attiecībā uz konkrētiem vienkāršojumiem. Vienkāršojumu izmantošanu citās dalībvalstīs var arī saskaņot, attiecīgajiem muitas dienestiem savstarpēji vienojoties.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Regulā (EEK) Nr. 2913/92 ⁽³⁾ ir paredzēti noteikumi par muitas režīmu, ko piemēro ievadamām vai izvedamām precēm.

- (2) Jānodrošina līdzvērtīga aizsardzība, veicot muitas kontroli precēm, ko ievad Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās. Lai sasniegtu šo mērķi, jānodrošina līdzvērtīga muitas kontrole Kopienā un tas, ka dalībvalstis, kas ir galvenokārt atbildīgas par muitas kontroles piemērošanu, saskaņoti piemēro šo kontroli. Šāda kontrole būtu jābalsta uz kopīgi noteiktiem standartiem un risku novērtēšanas kritērijiem, ko piemēro preču un komersantu atlasē, lai mazinātu apdraudējumu Kopienai, tās pilsoņiem un Kopienas tirdzniecības partneriem. Dalībvalstīm un Komisijai tādēļ būtu jāievieš Kopienas mēroga riska pārvaldības sistēma, lai ar vienotu pieeju varētu efektīvi noteikt prioritātes un sadalīt resursus tā, lai nodrošinātu pareizu līdzsvaru starp muitas kontroli un likumīgas tirdzniecības veicināšanu. Tādai sistēmai būtu arī jāparedz kopējie kritēriji un saskaņotas prasības

- (4) Vienkāršojumiem, ko pieļauj muitas noteikumi, joprojām nevajadzētu skart muitas kontroli, kā paredzēts Kopienas Muitas kodeksā, jo īpaši attiecībā uz drošību un drošumu. Muitas dienesti ir atbildīgi par šādu kontroli, un, kaut arī šiem dienestiem būtu jāņem vērā atzītā komersanta statuss, veicot riska analīzi un piešķirot komersantam atvieglojumus attiecībā uz drošuma un drošības kontroli, tiem joprojām būtu jāpatur kontroles tiesības.

- (5) Dalībvalstu kompetentām iestādēm un Komisijai būtu jādalās savā starpā ar tādu informāciju par ievadamām un izvedamām precēm, kas attiecas uz iespējamiem riskiem. Tādēļ būtu jāizveido kopēja, droša sistēma, kas ļautu kompetentām iestādēm laicīgi un efektīvi piekļūt šai informācijai, nodot un apmainīties ar to. Ja tā paredzēts starptautiskā nolīgumā, šo informāciju var arī nodot trešām valstīm.

⁽¹⁾ OV C 110, 30.4.2004., 72. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2004. gada 29. novembra Kopējā nostāja (OV C 38 E, 15.2.2005., 36. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2005. gada 23. februāra Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās līgumu.

- (6) Būtu jānosaka nosacījumi, saskaņā ar kuriem informāciju, ko komersanti snieguši muitai, var izpaust citām iestādēm tajā pašā dalībvalstī un citās dalībvalstīs, Komisijai vai iestādēm trešās valstīs. Tādēļ būtu skaidri jānorāda, ka uz personas datu apstrādi kompetentās iestādēs vai jebkurā citā iestādē, kas saņem personas datus saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksu, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾.
- (7) Lai nodrošinātu atbilstīgu kontroli, kas ņem vērā iespējamus riskus, jāievieš prasība sniegt informāciju pirms ieviešanas vai izvešanas par visām precēm, ko ievieš Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās, izņemot preces, kas teritoriju šķērso pa gaisu vai ar kuģi, neapstājoties šajā teritorijā. Tādai informācijai būtu jābūt pieejamai, pirms preces ievieš Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās. Var noteikt dažādus termiņus un noteikumus dažādiem preču, transporta vai komersantu veidiem vai arī gadījumā, ja starptautiski nolīgumi paredz īpašus drošības pasākumus. Lai nepieļautu nepilnības drošības jomā, šī prasība būtu arī jāievieš attiecībā uz precēm, ko ievieš brīvajā zonā vai izved no tās.
- (8) Regula (EEK) Nr. 2913/92 tādēļ būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EEK) Nr. 2913/92 ar šo groza šādi:

1. Regulas 4. pantu groza šādi:

— pantu papildina ar šādiem punktiem:

“4.a “Ieviešanas muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, uz ko nevilcinoties jānogādā preces, kuras ievieš Kopienas muitas teritorijā, un kas veic attiecīgu ieviešanas kontroli, kuras pamatā ir riska analīze.

4.b “Importa muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, kurā jāveic formalitātes, tostarp atbilstīga uz risku analīzi balstīta kontrole, lai noteiktu Kopienas muitas teritorijā ievestajām precēm piemērojamo muitošānas vai izmantošanas režīmu.

4.c “Eksporta muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, kurā jāveic formalitātes, tostarp atbilstīga uz risku analīzi balstīta kontrole, lai noteiktu no Kopienas muitas teritorijas izvedamajām precēm piemērojamo muitošānas vai izmantošanas režīmu.

4.d “Izvešanas muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, kurai pirms izvešanas no Kopienas muitas teritorijas jāuzrāda preces un kurā tām veic muitas kontroli, piemērojot izvešanas formalitātes, un atbilstīgu uz risku analīzi balstītu kontroli.”.

— panta 14. punktu aizstāj ar šādu punktu:

14. ““Muitas kontrole” ir īpašas darbības, ko muitas dienesti veic, lai nodrošinātu to, ka pareizi piemēro muitas noteikumus un citus tiesību aktus, kas attiecas uz tādu preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un uz precēm, kam nav Kopienas preču statusa; tādas darbības var ietvert preču pārbaudi, deklarācijas datu un elektronisku vai rakstisku dokumentu esamības un autentiskuma kontroli, uzņēmumu grāmatvedības un citu uzskaites datu pārbaudi, transportlīdzekļu apskati, personu nestas vai vestas bagāžas un citu mantu pārbaudi un administratīvas izziņas un līdzīgu darbību veikšanu.”.

— pantu papildina ar šādiem punktiem:

25. ““Risks” ir iespējamība, ka saistībā ar to preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un ar precēm, kurām nav Kopienas preču statusa, var notikt gadījums, kas:

— liedz pareizi piemērot Kopienas vai attiecīgas dalībvalsts pasākumus vai

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

- apdraud Kopienas un tās dalībvalstu finansiālās intereses, vai
- apdraud Kopienas drošību un drošumu, sabiedrības veselību, apkārtējo vidi vai patērētājus.

26. "Riska pārvaldība" ir sistemātiska risku noteikšana un visu to pasākumu īstenošana, kuri ir vajadzīgi, lai ierobežotu apdraudējumu. Pie tās pieder, piemēram, datu un informācijas vākšana, riska analīze un novērtēšana, rīcības izvēle un īstenošana, kā arī procesa un tā rezultātu regulāra uzraudzība un pārskatīšana, balstoties uz starptautiskiem, Kopienas un valsts avotiem un stratēģijām."

2. Regulā iekļauj šādu iedaļu un pantu:

"1.a Iedaļa

Atzītie komersanti

5.a pants

1. Muitas dienesti, vajadzības gadījumā apspriedušies ar citām kompetentām iestādēm, saskaņā ar 2. punktā paredzētajiem kritērijiem piešķir atzītā komersanta statusu jebkuram komersantam, kas ir reģistrēts Kopienas muitas teritorijā.

Atzītajam komersantam piešķir atvieglojumus attiecībā uz muitas kontroli saistībā ar drošību un drošumu un/vai piemēro muitas noteikumus paredzētos vienkāršojumus.

Muitas dienesti visās dalībvalstīs atzīst atzītā komersanta statusu, ievērojot 2. punktā izklāstītos noteikumus un nosacījumus un neskarot muitas kontroli. Balstoties uz atzītā komersanta statusa atzīšanu, muitas dienesti, ja ir ievērotas prasības attiecībā uz Kopienas muitas tiesību aktos paredzēto konkrēta veida vienkāršojumu, ļauj komersantam izmantot šādu vienkāršojumu.

2. Kritēriji atzītā komersanta statusa piešķiršanai ietver:

- pienācīgu apliecinājumu tam, ka viņš līdz tam ievērojis muitas prasības,
- atbilstīgu komerciālās un, attiecīgos gadījumos, transporta uzskaites sistēmu, kas pieļauj attiecīgu muitas kontroli,
- attiecīgos gadījumos, pierādītu maksātspēju un
- attiecīgi — piemērotus drošības un drošuma standartus.

Ar komitejas procedūru pieņem noteikumus:

- par atzītā komersanta statusa piešķiršanu,

- par atļauju piešķiršanu vienkāršojumu izmantošanai,
- par tā muitas dienesta izvēli, kurš ir kompetents piešķirt šādu statusu un atļaujas,
- par to atvieglojumu veidu un apjomu, kurus var piešķirt attiecībā uz muitas kontroli par drošību un drošumu, ņemot vērā kopējās riska pārvaldības noteikumus,
- par apspriedēm ar citiem muitas dienestiem un informācijas sniegšanu tiem,

kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem:

- atļauju var attiecināt tikai uz vienu vai vairākām dalībvalstīm,
- atzītā komersanta statusu var apturēt vai atcelt un
- konkrētām atzīto komersantu kategorijām var nepiemērot prasību būt reģistrētam Kopienā, jo īpaši, ņemot vērā starptautiskus nolīgumus."

3. Regulas 13. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"13. pants

1. Muitas dienesti saskaņā ar spēkā esošajos noteikumos paredzētajiem nosacījumiem var veikt jebkādu kontroli, ko uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu to, ka pareizi piemēro muitas noteikumus un citus tiesību aktus par to preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un par precēm, kam nav Kopienas preču statusa. Lai pareizi piemērotu Kopienas tiesību aktus, muitas kontroli var veikt trešā valstī, ja tas paredzēts starptautiskā nolīgumā.

2. Muitas kontrole, kas nav izlases veida pārbaudes, balstās uz riska analīzi, izmantojot automatizētas datu apstrādes paņēmienus, lai noteiktu riskus un to apjomu un izstrādātu riska novērtēšanai vajadzīgos pasākumus, balstoties uz valsts, Kopienas un, ja iespējams, starptautiski izstrādātiem kritērijiem.

Komitejas procedūru izmanto, lai izveidotu kopējo riska pārvaldības sistēmu un noteiktu kopējos kritērijus un kontroles jomu prioritātes.

Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju izveido elektronisku sistēmu, lai īstenotu riska pārvaldību.

3. Ja kontroli veic iestādes, kas nav muitas dienesti, to veic ciešā sadarbībā ar muitas dienestiem un, ja iespējams, tajā pašā laikā un vietā.

4. Veicot šajā pantā paredzēto kontroli, muitas dienesti un citas kompetentas iestādes, piemēram, veterinārās iestādes un policija, var izpaust saņemtos datus par to preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un gala-patēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un par precēm, kurām nav Kopienas preču statusa, savā starpā, dalībvalstu muitas dienestiem un Komisijai, ja tas vajadzīgs, lai mazinātu apdraudējumu.

Konfidencialu datu izpaušana trešo valstu muitas dienestiem un citām struktūrām (piemēram, drošības dienestiem) ir pieļaujama tikai saskaņā ar starptautisku nolīgumu, ja ir ievēroti spēkā esošie datu aizsardzības noteikumi, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (*) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (**).

(*) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

(**) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.”

4. Regulas 15. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“15. pants

Uz visiem datiem, kas ir konfidenciali pēc to rakstura vai ir sniegti konfidenciali, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Kompetentie dienesti nedrīkst tos izpaust bez personas vai iestādes, kas tos sniegusi, skaidri izteiktas atļaujas. Informāciju tomēr var darīt zināmu, ja kompetentām iestādēm to uzliek par pienākumu spēkā esošie noteikumi, jo īpaši attiecībā uz tiesvedību. Izpaužot vai paziņojot datus, pilnībā ievēro spēkā esošos datu aizsardzības noteikumus, jo īpaši Direktīvu 95/46/EK un Regulu (EK) Nr. 45/2001.”

5. Regulas 16. pantā vārdus “muitas dienestu kontroles” aizstāj ar vārdiem “muitas kontroles”.

6. Regulas III sadaļas 1. nodaļā iekļauj šādus pantus:

“36.a pants

1. Par precēm, ko ievēd Kopienas muitas teritorijā, iesniedz kopsavilkuma deklarāciju, izņemot preces, kuras pārvadā ar transportlīdzekļiem, kas tikai šķērso muitas teri-

torijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, šajā teritorijā neapstājoties.

2. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz ieviešanas muitas iestādē.

Muitas dienesti var ļaut kopsavilkuma deklarāciju iesniegt citā muitas iestādē, ja tā ieviešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

Muitas dienesti var ļaut, ka kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanu aizstāj ar paziņojuma iesniegšanu un piekļuvi kopsavilkuma deklarācijai komersanta elektroniskā sistēmā.

3. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz, pirms preces ievēd Kopienas muitas teritorijā.

4. Ar komitejas procedūru nosaka:

— termiņu, kurā jāiesniedz kopsavilkuma deklarācija, pirms preces ievēd Kopienas muitas teritorijā,

— kārtību, kādā var atkāpties no pirmajā ievilkumā minētā termiņa vai mainīt to, un

— nosacījumus, kas jāievēro, lai varētu atkāpties no prasības sniegt kopsavilkuma deklarāciju vai to prasību pielāgot,

atkarībā no īpašiem apstākļiem un piemērojot to konkrētiem preču pārvadāšanas, transporta vai komersantu veidiem, vai arī gadījumā, ja starptautiski nolīgumi paredz īpašus drošības pasākumus.

36.b pants

1. Komitejas procedūru izmanto, lai izstrādātu vispārēju kopsavilkuma deklarācijas datu kopumu un formātu, kurā būtu ziņas, kas vajadzīgas riska analīzei un pareizai muitas kontroles piemērošanai, galvenokārt drošībai un drošumam, vajadzības gadījumā izmantojot starptautiskos standartus un komercpraksi.

2. Kopsavilkuma deklarāciju sastāda, izmantojot datu apstrādes paņēmienus. Var izmantot tirdzniecības, ostu vai transporta dokumentus, ja tajos ir vajadzīgās ziņas.

Ārkārtējos gadījumos muitas dienesti var pieņemt kopsavilkuma deklarācijas papīra formā ar nosacījumu, ka tie nodrošina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kādu piemēro kopsavilkuma deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

3. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz persona, kas ieved preces vai uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu Kopienas muitas teritorijā.

4. Neatkarīgi no pienākumiem, kas uzlikti 3. punktā minētajai personai, viņas vietā kopsavilkuma deklarāciju var iesniegt:

- a) persona, kā vārdā darbojas 3. punktā minētās personas; vai
- b) jebkura persona, kas spēj uzrādīt attiecīgās preces vai likt tās uzrādīt kompetentajam muitas dienestam; vai
- c) 3. punktā vai a) vai b) apakšpunktā minētas personas pārstāvis.

5. Personai, kas minēta 3. un 4. punktā, ir tiesības pēc viņas lūguma grozīt vienu vai vairākus datus kopsavilkuma deklarācijā pēc tās iesniegšanas. Tomēr nekādi grozījumi nav iespējami pēc tam, kad muitas dienesti:

- a) ir informējuši personu, kas iesniegusi kopsavilkuma deklarāciju, ka tie grib pārbaudīt preces; vai
- b) ir konstatējuši, ka attiecīgie dati nav patiesi; vai
- c) ir ļāvuši preces noņemt no muitas kontroles.

36.c pants

1. Ievešanas muitas iestāde var neprasīt kopsavilkuma deklarāciju par precēm, par ko pirms 36.a panta 3. vai 4. punktā minētā termiņa beigām iesniedz muitas deklarāciju. Šādā gadījumā muitas deklarācijā ir vismaz tie dati, kuriem jābūt kopsavilkuma deklarācijā, un līdz laikam, kad muitas deklarāciju pieņem saskaņā ar 63. pantu, tai ir kopsavilkuma deklarācijas statuss.

Muitas dienesti var ļaut muitas deklarāciju iesniegt importa muitas iestādē, kas nav ievēšanas muitas iestāde, ja šī iestāde ievēšanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

2. Ja muitas deklarāciju iesniedz citādi, nevis izmantojot datu apstrādes paņēmienus, muitas dienesti uz datiem attiecinā tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kāds piemērojams kopsavilkuma deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus."

7. Regulas 37. panta 1. punktā un 38. panta 3. punktā vārdus "muitas dienestu kontrolei" aizstāj ar vārdiem "muitas kontrolei".

8. Regulas 38. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

5. "Šā panta 1. līdz 4. punkts un šīs regulas 36.a līdz 36.c pants un 39. līdz 53. pants neattiecas uz precēm, ko uz laiku izved no Kopienas muitas teritorijas, pārvietojot tos starp diviem punktiem šajā teritorijā pa jūru vai pa gaisu, ja pārvadājums veikts pa tiešu maršrutu un izmantojot regulārus gaisa vai jūras pārvadājumus, neapstājoties ārpus Kopienas muitas teritorijas."

9. Regulas 40. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"40. pants

Preces, kas nonāk Kopienas muitas teritorijā, muitai uzrāda persona, kas ievē preces šajā teritorijā, vai attiecīgi tā persona, kura uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu pēc ievēšanas, izņemot gadījumos, kad tās pārvadā ar transportlīdzekļiem, kuri tikai šķērso Kopienas muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, šajā teritorijā neapstājoties. Persona, kas uzrāda preces, atsaucas uz kopsavilkuma deklarāciju vai muitas deklarāciju, kas iepriekš iesniegta par precēm."

10. Regulas III sadaļas 3. nodaļu pārdēvē par "Muitai uzrādīto preču izkraušana".

11. Regulas 43. līdz 45. pantu svītro.

12. Regulas 170. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

2. "Preces uzrāda muitas dienestiem un izpilda tām paredzētās muitas formalitātes, ja:

- a) tām ir bijusi piemērota kāda muitas procedūrā, ko noslēdz, kad preces nonāk brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā; tomēr, ja attiecīgā muitas procedūra ļauj atbrīvot no pienākuma uzrādīt preces, tās nav jāuzrāda;
- b) tās bijušas novietotas brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā saskaņā ar lēmumu atmaksāt vai atlaist ievēdmuitas nodokļus;
- c) tās atbilst prasībām, lai veiktu 166. panta b) apakšpunktā minētos pasākumus; vai
- d) tās nonāk brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā tieši no teritorijas ārpus Kopienas muitas teritorijas."

13. Regulas 176. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

2. “Ja preces pārkrauj brīvajā zonā, dokumentiem par šīm darbībām ir jābūt muitas dienestu rīcībā. Īslaicīgu preču glabāšanu sakarā ar pārkraušanu uzskata par tādas darbības sastāvdaļu.

Par precēm, kas nonāk brīvajā zonā tieši no teritorijas ārpus Kopienas muitas teritorijas vai ko izved no brīvās zonas, tieši atstājot Kopienas muitas teritoriju, iesniedz kopsavilkuma deklarāciju attiecīgi saskaņā ar 36.a līdz 36.c pantu vai 182.a līdz 182.d pantu.”

14. Regulas 181. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“181. pants

Muitas dienesti pārlicinās, ka ir ievēroti noteikumi, kas reglamentē eksportu, izvešanu pārstrādei, atkalizvešanu, neuzlikšanas procedūras vai iekšējā tranzīta procedūru, kā arī V sadaļas noteikumi, ja preces atstāj Kopienas muitas teritoriju no brīvās zonas vai brīvās noliktavas.”

15. Regulas 182. panta 3. punkta pirmā teikumā svīturo vārdus “atkalizvešanu vai”.

16. Regulas V sadaļā (Preces, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju) iekļauj šādus pantus:

“182.a pants

1. Par precēm, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, izņemot preces, kuras pārvadā transportlīdzekļi, kas tikai šķērso muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, tajā teritorijā neapstājoties, jābūt noformētai vai nu muitas deklarācijai, vai arī, ja muitas deklarācija nav vajadzīga, kopsavilkuma deklarācijai.

2. Ar komitejas procedūru nosaka:

— termiņu, kurā muitas deklarāciju vai kopsavilkuma deklarāciju iesniedz eksporta muitas iestādē, pirms preces izved no Kopienas muitas teritorijas,

— kārtību, kādā var atkāpties no pirmajā ievilkumā minētā termiņa vai mainīt to,

— nosacījumus, kas jāievēro, lai varētu atkāpties no prasības sniegt kopsavilkuma deklarāciju vai to prasību pielāgot; un

— gadījumus un attiecīgos nosacījumus, kad precēm, ko izved no Kopienas muitas teritorijas, nav vajadzīga ne muitas deklarācija, ne kopsavilkuma deklarācija,

atkarībā no īpašiem apstākļiem un konkrētiem preču pārvadāšanas, transporta vai komersantu veidiem, vai arī

gadījumos, kad starptautiski nolīgumi paredz īpašus drošības pasākumus.

182.b pants

1. Ja precēm, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, ir piemērots muižošanas vai izmantošanas režīms, kam saskaņā ar muitas noteikumiem ir vajadzīga muitas deklarācija, šo muitas deklarāciju iesniedz eksporta muitas iestādē, pirms preces izved no Kopienas muitas teritorijas.

2. Ja eksporta muitas iestāde nav izvešanas muitas iestāde, eksporta muitas iestāde izvešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

3. Muitas deklarācijā ir vismaz tā informācija, kurai jābūt 182.d panta 1. punktā minētajā kopsavilkuma deklarācijā.

4. Ja muitas deklarāciju iesniedz citādi, nevis izmantojot datu apstrādes paņēmienus, muitas dienesti uz datiem attiecina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kāds piemērojams deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

182.c pants

1. Ja precēm, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, nav piemērots muižošanas vai izmantošanas režīms, kam saskaņā ar muitas noteikumiem ir vajadzīga muitas deklarācija, izvešanas muitas iestādē iesniedz kopsavilkuma deklarāciju, pirms preces izved no Kopienas muitas teritorijas.

2. Muitas dienesti var ļaut kopsavilkuma deklarāciju iesniegt citā muitas iestādē, ja šī iestāde izvešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

3. Muitas dienesti var ļaut, ka kopsavilkuma deklarāciju iesniegšanu aizstāj ar paziņojuma iesniegšanu un piekļuvi kopsavilkuma deklarācijas datiem komersanta elektroniskā sistēmā.

182.d pants

1. Komitejas procedūru izmanto, lai izstrādātu vispārēju kopsavilkuma deklarācijas datu kopumu un formātu, kurā būtu ziņas, kas vajadzīgas riska analīzei un pareizai muitas kontroles piemērošanai, galvenokārt drošībai un drošumam, vajadzības gadījumā izmantojot starptautiskus standartus un komercpraksi.

2. Kopsavilkuma deklarāciju sastāda, izmantojot datu apstrādes paņēmienus. Var izmantot tirdzniecības, ostu vai transporta dokumentus, ja tajos ir vajadzīgās ziņas.

Izņēmuma gadījumos muitas dienesti var pieņemt kopsavilkuma deklarācijas papīra formā ar nosacījumu, ka tie nodrošina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kāds piemērojams kopsavilkuma deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

3. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz:

- a) persona, kas izved preces vai uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu, tās izvedot no Kopienas muitas teritorijas; vai
- b) jebkura persona, kas spēj uzrādīt attiecīgās preces vai likt tās uzrādīt kompetentajam muitas dienestam; vai
- c) šā punkta a) vai b) apakšpunktā minētās personas pārstāvis.

4. Personai, kas minēta 3. punktā, pēc viņas lūguma ir tiesības grozīt vienu vai vairākus datus kopsavilkuma deklarācijā pēc tās iesniegšanas. Tomēr nekādi grozījumi nav iespējami pēc tam, kad muitas dienesti:

- a) ir informējuši personu, kas iesniegusi kopsavilkuma deklarāciju, ka tie grib pārbaudīt preces; vai
- b) ir konstatējuši, ka attiecīgie dati nav patiesi; vai
- c) ir ļāvuši preces noņemt no muitas kontroles.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Grozītās regulas 5.a panta 2. punktu, 13. panta 2. punkta 2. daļu, 36.a panta 4. punktu, 36.b panta 1. punktu, 182.a panta 2. punktu un 182.d panta 1. punktu piemēro no 2005. gada 11. maija.

Visus pārējos noteikumus sāk piemērot pēc tam, kad spēkā stājušies īstenošanas noteikumi, kas balstās uz otrajā daļā minētajiem pantiem. Tomēr elektroniskas deklarācijas un automatizētas sistēmas riska pārvaldības īstenošanai un elektroniskai informācijas apmaiņai starp ievešanas, importa, eksporta un izvešanas muitas iestādēm, kā paredzēts 13., 36.a, 36.b, 36.c, 182.b, 182.c un 182.d pantā, izveido trīs gadus pēc tam, kad minētie panti būs kļuvuši piemērojami.

Vēlākais divus gadus pēc tam, kad minētie panti būs kļuvuši piemērojami, Komisija izvērtē visus dalībvalstu lūgumus pagarināt trešajā daļā minēto trīs gadu laikposmu attiecībā uz elektroniskām deklarācijām un automatizētām sistēmām riska pārvaldības īstenošanai un elektroniskai informācijas apmaiņai starp muitas iestādēm. Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei un, ja vajadzīgs, ierosina pagarināt trešajā daļā minēto trīs gadu laikposmu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2005. gada 13. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. P. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
N. SCHMIT

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 649/2005/EK

(2005. gada 13. aprīlis),

ar kuru groza Lēmumu Nr. 1419/1999/EK, ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam "Eiropas Kultūras galvaspilsēta" no 2005. līdz 2019. gadam

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 151. pantu,

1. pants

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

Lēmumu Nr. 1419/1999/EK ar šo groza šādi:

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

1. Iekļauj šādu apsvērumu:

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

“(12a) Būtu jāņem vērā šī lēmuma finansiālās sekas tā, lai nodrošinātu atbilstīgu un pienācīgu Kopienas finansējumu divu Eiropas Kultūras galvaspilsētu izvirzīšanai.”.

tā kā:

2. Lēmuma 2. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Lēmums Nr. 1419/1999/EK, ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam "Eiropas Kultūras galvaspilsēta" no 2005. līdz 2019. gadam ⁽³⁾, ir domāts, lai uzsvērtu Eiropas kultūru bagātību, daudzveidību un kopīgās iezīmes un lai veicinātu labāku savstarpēju pazīšanas Eiropas pilsoņu vidū.

1. " Dalībvalstu pilsētas izvirza par Eiropas Kultūras galvaspilsētu, ievērojot secību, kas noteikta I pielikumā iekļautajā sarakstā. Līdz 2008. gadam ieskaitot šī izvirzīšana attiecas uz vienu pilsētu dalībvalstī, kas minēta sarakstā. Sākot ar 2009. gadu izvirza vienu pilsētu katrā dalībvalstī, kas minēta sarakstā. Šā lēmuma I pielikumā do to hronoloģisko secību var grozīt, attiecīgajām dalībvalstīm savstarpēji vienojoties. Katra dalībvalsts, ievērojot secību, iesniedz vienas vai vairāku pilsētu nomināciju Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Reģionu komitejai. Šo nomināciju iesniedz ne vēlāk kā četrus gadus pirms attiecīgā pasākuma sākšanās, un tai var pievienot attiecīgās dalībvalsts rekomendāciju.”.

(2) Lēmuma Nr. 1419/1999/EK I pielikumā ir izklāstīta hronoloģiskā secība, saskaņā ar kuru dalībvalstis var iesniegt nominācijas šim pasākumam. Minētajā pielikumā ir ietvertas tikai tās dalībvalstis, kuras bija Savienības sastāvā lēmuma pieņemšanas laikā, tas ir, 1999. gada 25. maijā.

3. Lēmuma I pielikumu aizstāj ar šā lēmuma pielikuma tekstu.

2. pants

(3) Lēmuma Nr. 1419/1999/EK 6. pants nosaka, ka šo lēmumu var pārskatīt, jo īpaši, ņemot vērā Eiropas Savienības paplašināšanos nākotnē.

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

(4) Ņemot vērā 2004. gada paplašināšanos, ir svarīgi ļaut arī jaunajām dalībvalstīm iesniegt nominācijas saistībā ar pasākumu "Eiropas Kultūras galvaspilsēta" isā laikposmā, nemainot secību attiecībā uz pārējām valstīm, tā, lai sākot ar 2009. gadu un līdz šīs Kopienas rīcības darbības beigām katru gadu dalībvalstīs varētu izvēlē t divas galvaspilsētas.

To piemēro no 2004. gada 1. maija.

(5) Tādējādi būtu jāgroza Lēmums Nr. 1419/1999/EK,

Strasbūrā, 2005. gada 13. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājsPadomes vārdā —
priekšsēdētājs

J. P. BORRELL FONTELLES

N. SCHMIT

⁽¹⁾ OV C 121, 30.4.2004., 15. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 22. aprīļa Atzinums (vēl nav publicēts Oficiālajā Vēstnesī), Padomes 2004. gada 21. oktobra Kopējā nostāja (OV C 25 E, 1.2.2005., 41. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2005. gada 22. februāra Nostāja (vēl nav publicēta Oficiālajā Vēstnesī).

⁽³⁾ OV L 166, 1.7.1999., 1. lpp.

PIELIKUMS

SECĪBA, KĀDĀ IZVIRZA EIROPAS KULTŪRAS GALVAPILSĒTAS

2005	Īrija	
2006	Grieķija ⁽¹⁾	
2007	Luksemburga	
2008	Apvienotā Karaliste	
2009	Austrija	Lietuva
2010	Vācija	Ungārija
2011	Somija	Igaunija
2012	Portugāle	Slovēnija
2013	Francija	Slovākija
2014	Zviedrija	Latvija
2015	Beļģija	Čehijas Republika
2016	Spānija	Polija
2017	Dānija	Kipra
2018	Nīderlande ⁽¹⁾	Malta
2019	Itālija	

⁽¹⁾ Kultūras un audiovizuālās informācijas padome tās sanāksmes laikā 1998. gada 28. maijā atzīmēja izmaiņas Grieķijas un Nīderlandes nostāšanās atbilstīgi Lēmuma Nr. 1419/1999/EK 2. panta 1. punktam.

LABOJUMI

Labojums Padomes Regulā (EK) Nr. 1590/2004 (2004. gada 26. aprīlis), ar ko izveido Kopienas programmu ģenētisko resursu saglabāšanai, raksturošanai, apkopošanai un izmantošanai lauksaimniecības jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1467/94

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 304, 2004. gada 30. septembris)

Tā kā šīs regulas teksts jau ir publicēts kā Regula (EK) Nr. 870/2004 (OV L 162, 30.4.2004., 18. lpp.), otrā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* L 304, 2004. gada 30. septembrī, 1. lpp., ar šo tiek atcelta.
